

השורה שמתוכה יצאו כוכבי המחר — רקדניות המשנה של להקת „דה שאנדאליזה“ בסצירה מתוך הבאלט „זה סילפיר“.

באלט

קבלה הלהקה בהתלהבות רבה על ידי קהל הצופים והבקורת.

הם עומדים עתה לבקר בארץ. וזו תהיה הופעתם הראשונה מחוץ לאירופה. אתם הם מביאים ששה אנשים של הפרט סוגל הטכני. מנהל התזמורת כבר הגיע ארצה וארגן במקום תזמורת בת 35 משתתפים, לקראת בואה של הלהקה.

והדבויים יישארו פה

אולם המענין ביותר בדבר הופעת הבאלט „דה שאנדאליזה“ בארץ הוא פתרון בעיות הדוויים, שחברי הלהקה הציגו. בהתחלה דרשו, כפי שנהוג בכל ארץ בעולם, כי יורשו להוציא את רחיהם מן הארץ במטבע זר. אך כש הוסבר להם מצבה הכלכלי של המדינה, לא סירבו להופיע, ובאו בהצעה מקורית ביותר: את הכנסותיהם ישקיעו פה בארץ ב... משק חקלאי. הם יקנו חזה שבה ישתקעו קרוביהם (היהודיים) היושבים עתה בצרפת והחושבים לעלות ארצה.

דבר זה מראה גם על אופיה הדינמי של הלהקה, אשר במקרה זה סיגלה לעצמה את סגולות הקרן הקימת וקרן היסוד יחד, וגם על מוצאה הגזעי.

הלהקה „דה שאנדאליזה“ מורכבת מעשר רקדניות שכולן הן כוחות כורתי אוגרפיים יודעים בפאריס, ביניהן: זני אלה דרמנס, רקדנית אקרוטית אשר הופעותיה ב„נשף הכובסות“ הפתיעו את המבקרים, אירו סקוריק בעלת התנועות החנניות והקלילות, וסימון מוס טובי, ילדה שגילתה את כשרונותיה הרבים בבאלט „לה פורין“. יש בלהקה גם רקדנים שהם בין הטובים ביותר שבצרפת וביניהם ז'אן גלי, רוברט בור בק, ז'יר אואן.

הבאלט נודד

מכיוון שקשה למצוא עיר בעולם היכולה להעסיק להקת באלט באופן קבוע — מלבד לונדון ולנינגראד — עורך הבאלט דה שאנדאליזה סיורים רבים בעולם. הם כבר ביקרו באנגליה, שווייץ, פורטוגל, בלגיה, לוסמבורג, גרמניה. הם גם הופיעו בפני מושב או"ם האחרון בפאריז. בכל הופעותיה נח

מחבריו לעבודה הקרובים ביותר של הרקדן סרגיי דיאגילב מ„הבאלט הרוסי“ של פאריס. בשנת 1932 השתתף באופן פעיל ביסוד הבאלט החדש של מונטה קרלו והנהלתו. ואתו עבד עד פרוץ מלחמת העולם השנייה.

רולנד פטי (בן 23), אחד הכוריאוגרפים הגדולים של צרפת, יצר בשביל הלהקה את הבאלט „ראנדה-בו“, „לה פורין“, „נשף הכובסות“ ושלושה עשר מחולות, שכל אחד מהם סנסציה כוריאוגרפית.

כמו בשטח הריקוד הבטיחה לעצמה הלהקה החדשה השתתפותם של המוסיקאים הגדולים ביותר בצרפת כגון איגור סטראבינסקי, וורנון דיוק, הנרי סוגה ועוד. ואשר לתפאורה: פיקאסו הגדול הכין את תפאורות הבאלט „רנדה-בו“. כמו כן הכינו בשביל הלהקה תפאורות, לבאלטים אחרים, הציירים הגדולים כריסטיאן בראר, אנדרה בור ריפיר. ז'ן דניס ועוד.

הבאלט „דה שאנדאליזה“ הגו אחת הלהקות הצעירות ביותר באמנות זאת. הוא נוסד רק אחרי שחרור צרפת, בהתחלה 1945, עת היתה העונה הפריסאית במלוא תנופתה.

היה זה אחר ערב רקודים של ריי לנד פטי, כוריאוגראף צעיר, שכבר אז החל לקנות לו שם בעולם הבאלט. בארץ הם „שאנדאליזה“ המפורסם.

אורגנה במקום להקה, והחלו בהכנת באלט „לה פורין“, לפי מוזיקה של הנרי סוגי ומוטיף של בוריס קוכנו.

הופעת הלהקה עוררה התפעלות גדולות וזכתה להצלחה כה רבה, ששלושה חדשים אחרי זה ארגנו בוריס קוכנו ורולנד פטי הופעה של ארבע הצגות בתאטרון „שרה ברנהרד“. היתה זו התחלתה של להקת „הבאלט דה שאנדאליזה“.

פיקאסו, דיאגילב וסטראבינסקי

הלהקה הצליחה לרכוז כוחות צעירים ומעולים רבים. אולם שאפה גם להביטח לעצמה את עזרתם של אנשי מקצוע מנוסים, ביחוד בשטחי המוסיקה והתפאורה.

בוריס קוכנו, שקיבל על עצמו את הנהלתו האמנותית של הבאלט היה אחד

מיזיכה של סטראבינסקי, תלבושות של פיקאסו וכוריאוגרפיה של פטי — יעזרו ללהקה לרכוש משק חקלאי כאן בארץ. יולי אלגארוף (מימין) וג'ן באבילה (משמאל) ב„משחק הקלפים“. במרכז, סצירה מתוך „לה פורין“ („המשחק הנודד“). הבאלט הראשון של הלהקה.

